

Pag. 3

Bucurie umbrită
de mult regret și
de mare tristețe

Pag. 7

Între Băilești și ...
Slănic Prahova

Pag. 8

Sport
Regretul dorințelor
neimplinite

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XIV-a

Nr. 6

iunie 2016

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Moment de primenire sufletească

Moment de primenire sufletească
La șase săptămâni de la Învierea Domnului Iisus Hristos, în ziua de joi, creștinătatea a sărbătorit cu mare fast Înălțarea Domnului, unul dintre cele 12 mari praznice împărătești ale Bisericii creștine.

Joi, 9 iunie, creștinii ortodocși au celebrat Înălțarea Mântuitorului Iisus la ceruri, un eveniment important din viața Sa pământească. În acea zi, Iisus cel înviat li s-a arătat din nou "în trup" ucenicilor și Maicii Sale.

În tradiția populară, marele praznic pentru Înălțarea Domnului amintește de ziua când Iisus s-a urcat la ceruri și sărbătoarea este împodobită cu numeroase obiceiuri strămoșești, respectate în popor de sute și sute de ani. În popor, sărbătoarea poartă numele de Ispas.

Așa cum menționează Evanghelia lui Luca (24,42), în cele 40 de zile de la Înviere, Iisus le-a dat ucenicilor, apostolii Săi, ultimele învățături, a mâncat alături de ei "o bucată de pește fript și o bucată dintr-un fagure de miere". În acest mod, Iisus a dorit să-i convingă pe ucenicii Săi că nu s-au întâlnit cu o nălucă și i-a asigurat că El va fi mereu alături de ei și de toți cei botezați în religia creștină, chiar dacă misiunea lui pe pământ se încheie.

În relatările religioase, care descriu ultimele clipe petrecute de Iisus în compania ucenicilor, Evanghelistul Luca spune: *Și i-a dus în afara Ierusalimului, pe Muntele Măslinilor și Le-a spus că vor fi îmbrăcați cu putere de Sus.* Cu acest prilej, Iisus a anticipat, cu zece zile înainte, Sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt asupra ucenicilor. Și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat, S-a îndepărtat de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu mare bucurie. Prin înălțarea la cer, Iisus S-a așezat la dreapta tatălui Său, continuându-și lucrarea prin Duhul Sfânt.

În ziua praznicului, creștinii se salută cu urarea "Hristos s-a înălțat" și se răspunde cu "Adevărat s-a înălțat!". Înălțarea Domnului este orânduită după 40 de zile de la Paște și este prăznuită în ziua de joi, a patra zi din săptămână. În legendele biblice, referitoare la evenimentul înălțării, semnificația cifrei 4 este des întâlnită. Există patru Evanghelii (după Matei, Marcu, Luca și Ioan), patru puncte cardinale, patru faze ale lunii, patru anotimpuri. În scrierile bisericești, făcându-se o analogie cu această cifră-simbol, se spune că, după 40 de zile de la înviere, Iisus se înalță la cer și începe să vegheze asupra

întregului univers, asupra celor 4 colțuri ale lumii, fiind stăpân și protector al tuturor.

Prima mențiune despre sărbătoarea înălțării Domnului o întâlnim la Eusebiu din Cezareea, în lucrarea sa "Despre sărbătoarea Paștilor", scrisă în anul 332. În această lucrare se precizează că, în acea vreme, Înălțarea Domnului era sărbătorită odată cu Rusaliile, la 50 de zile de la învierea lui Hristos. Abia spre sfârșitul secolului al IV-lea și începutul secolului al V-lea, sărbătoarea înălțării s-a despărțit de praznicul Pogorării Sfântului Duh (Rusaliile) și s-a prăznuit în a 40-a zi după Înviere, dată care s-a menținut pentru totdeauna în calendarul bisericesc.

În spiritul tradiției europene, în România, Zilei Eroilor i s-a conferit prin lege statutul de **Sărbătoare națională a poporului român** și s-a stabilit a fi sărbătorită în cea de-a patruzecă zi de la Sfintele Paști, Ziua Înălțării, potrivit tradiției românești. Astfel, în ziua praznicului se fac slujbe de pomenire a eroilor neamului.

La sărbătoarea Înălțării Domnului, după Sfânta Liturghie, vor fi oficiate, slujbe de pomenire a eroilor neamului românesc în toate lăcașurile de cult ortodoxe: catedrale, biserici,

► Continuare în pag. 5

Validarea Consiliului Local Băilești

Vineri, 24 iunie, în jurul orei 10.00 la Casa de Cultură „Amza Pellea” a avut loc ședința de validare a consilierilor locali, a viceprimarului și a primarului Municipiului Băilești. La acest eveniment au participat reprezentanți ai partidelor politice, reprezentanți ai Prefecturii județului Dolj, prin persoana doamnei Adelina Petrescu, consilier juridic, și cetățeni ai orașului nostru, dornici să participe la această investiție a oamenilor politici ce ne vor conduce în următorii patru ani. Astfel, după procedurile standard de desfășurare a acestei ședințe, au fost validați în funcții după cum urmează: **primar** – dl. Costel Pistrițu; **viceprimar** – dl. Irinel-Codruț Mușuroi; **consilieri locali** - Mușuroi Irinel-Codruț; Goța Florian; Grigore Gabriela; Pascu Constantin; Năstase Amalia; Pelea Petrică; Mitrache Mihail; Niță Corina-Mihaela; Surcel Octavian-Marius; Pistrițu Marian; Tica Leonard-Gabriel; Toană Georgel-Valentin; Bălan Victoria-Vera; Ciuciulin Mariana; Călușaru Cristi; Gliba Gheorghe; Floricel Pătru.

Marian MILOVAN

Anul 2010

"Etajul" inferior, cel local, nu consemnează decât indirect acțiuni politice. Astfel, "reforma" învățământului are ecouri negative și în Băilești. În afară de alte măsuri privind curriculumul școlar, clasa pregătitoare, rutele directe sau ocolitoare pentru absolvenții de gimnaziu etc., vechea obsesie a reducerii de personal a condus la restrângerea rețelei școlare. Astfel, dispar școlile nr. 2 și 6, prima devenită o "structură" a Școlii nr. 4 "Amza Pellea" iar a doua fiind din nou asimilată de Școala 1. Personal, nu cred în utilitatea acestor măsuri care, până la urmă, se răsfrâng asupra procesului de învățământ.

Iar fiindcă ne aflăm tot în zona școlilor, să subliniez cu amărăciune un aspect care nu mai ține de guvern, ci de conducerea școlii în cauză. Scriam cu alt prilej că la Liceul Tehnologic se găsesc câteva piese de mobilier de mare valoare, care, cândva, fuseseră în evidența Patrimoniului Cultural Național: o masă-birou uriașă, un dulap-scrin și o catedră-serțar pentru cataloage; toate aveau incrustații rare, făcute cândva de elevii de atunci ai școlii. Ei bine, după dotarea cu mobilier nou, piesele vechi au ajuns, în cel mai bun caz, în vreo magazie veche sau au dispărut pur și simplu. Ca și tabloul de absolvire a promoției 1954, singurul din istoria centenară a școlii. Este, aceasta, nu doar o expresie a managementului defectuos, ci și o lipsă de respect pentru conservarea trecutului școlii. Care avea mare nevoie de acest trecut la care, probabil, voi mai reveni...

Din nefericire, nici în acest an, la nivel orașenesc, nu lipsește rubrica mortuară. A fost singura "plecare", dar ce plecare! În toamna lui 2010, după o lungă suferință, a plecat dintre noi profesorul Sabin Ungureanu, fost ani mulți directorul Liceului de cultură generală, azi "Mihai Viteazul". Plin de emoție și recunoștință, Valentin Turcu i-a dedicat un adevărat editorial în Gazeta de Băilești din noiembrie 2010, un articol omagial la care subscriu fără nicio rezervă. Pentru că sunt mândru de a mă fi numărat printre "mai tinerii profesori din Băilești care au fost inițiați și îndrumați în ceea ce privește conducerea școlii de Domnia Sa." Iar la calitățile alese pe care le-a remarcat redactorul șef aș mai adăuga prestanța deosebită, eleganța vestimentară și spiritul de omenie. Nu pot uita că, în momente dificile ale carierei mele, ca tânăr profesor suplitor, m-a ajutat enorm; ca nou director (Domnia Sa însuși m-a instalat la Școala nr. 1), m-a povățuit, m-a îndrumat în ceea ce ținea de conducerea unității școlare, de întocmirea documentelor de planificare și evidență și, mai ales, în legătură cu modul delicat de a discuta cu dascălii școlii,

Lecturile unui pensionar

(fragmente din cartea "Cronica unui deceniu involburat", Editura Gordian, Timișoara, 2016)

În definitiv egali cu mine ca nivel al studiilor. Afirm cu tărie că, într-o viață de om, am cunoscut zeci, sute poate și mii de directori de școli, de la niște "amărăți" de dascăli de țară până la aroganții directori de "colegii" din marile orașe. Niciunul dintre aceștia nu l-a depășit, în aprecierile mele, pe dl. Sabin Ungureanu în ceea ce privește competența, autoritatea morală, calmul și vorba cumpănită, totala identificare cu cauza școlii pe care a "păstrat-o" două decenii și din care, mai târziu, a plecat ca pensionar. De aceea, încă odată, mă asociez Gazetei de Băilești, vărsând o lacrimă pentru cel care a fost "directorul directorilor" și susținând că managerii actuali ai liceului ar trebui să găsească o modalitate de a cinsti memoria acestuia. De pildă, o sală de clasă – cabinetul de istorie – ar putea purta numele lui Sabin Ungureanu...

Așadar, de aici înainte, contactul cu lumea își îngustează aria, în prim-plan trecând creșterea și educația nepotului. Cu această ocazie, mi-am reevaluat părerea despre... jucării! Cele vechi, ale fiicei mele, păstrate în condiții ireproșabile, erau depășite, inutilizabile, inclusiv jocurile logice sau... diascopul cu care, tânăr părinte, proiectam pe un ecran improvizat di filme cu imagini statice. Trecuseră însă patruzeci de ani de când acestea jucaseră un rol important în formarea intelectuală a fiicei mele. Acum sunt folosite tableta, telefonul mobil, aplicațiile pe micul ecran – etape intermediare pentru navigația pe internet.

Iar eu nu am, nu mai pot avea, acces la tehnica de ultimă oră; în schimb scrânciobul, mingea sau tricicleta (devenită între timp bicicletă) îl așteaptă pe Marius în fiecare vară la Băilești, ca și vizitele la Călini și la vechiul Sat de vacanță. Și, adăug, instruirea "peripatetică", în decursul lungilor noastre plimbări în doi, cu subiecte utile: plante, copaci, insecte sau păsări, râuri, orașe, țări, sporturi, nume de persoane ș.a.m.d.

Ba mai mult: de-a lungul vieții am trăit numeroase experiențe... ocupaționale – elev, colindător, student, dascăl (cu toate ipostazele), bibliotecar, fotbalist, activist cultural și sportiv, propagandist politic, corist, crescător de iepuri, agricultor, bostangiu, consilier local, actor etc., etc. Iată însă că, la sfârșitul acestui 2010, am mai cunoscut o ipostază: aceea de... Moș Crăciun! În cadrul pregătirilor pentru plecarea obișnuită de acum la Satu Mare, mi-am luat de acasă dosarul cu diferite tăieturi din ziare despre marile sărbători religioase de la finele anului; în intenția de a-i asigura lui Marius o educație folclorico-etnografico-religioasă!

Dar, unde dai și unde crapă?! Directoarea grădiniței particulare "Happy kids", unde "studia" nepotul meu, economă, a declinat oferta unei firme de specialitate care asigura... profesioniști în materie și a apelat la părinții copiilor. "Altruist", ginerele meu l-a propus imediat pe socrul lui "profesor pensionar, cunosător, experiență artistică și tot tacâmul!" și iată-mă echipat cu ținuta tradițională a Moșilor,

cu un bagaj teoretic solid, la întâlnirea cu cei vreo treizeci de prichindei de la acea grădiniță, având și emoții privind credibilitatea rolului interpretat.

A fost un esec total! Copiii nu au manifestat nici cel mai mic interes pentru istoricul "Moșului", pentru Laponia, Santa Claus, Bethlehem, pentru cei nouă reni care trăgeau sania încărcată cu daruri etc. Puștii erau preocupați doar de conținutul voluminoaselor cadouri personalizate, cumpărate de fiecare familie (de care fuseseră informați) și nu de istoricul tradiției și de călătoria lui Santa Claus. Iar bietul Moș Crăciun era gata să dăruiască Andreei punga lui Toma și să confunde cadoul lui Erwin cu al lui... Ildiko! V-ați dat seama, cred, că fiecare copil știa dinainte ce-i va aduce Moș Crăciun care, în fața unor daruri ambalate aproape identic, a făcut o serie de gafe.

Culmea și totodată deznodământul pătaniei s-a petrecut acasă: fiind întrebat cum i s-a părut întâlnirea cu Moș Crăciun, copilul a răspuns sec: "N-a venit Moș Crăciun!"

"Păi bine, dar cine v-a înmănat cadourile?"

"Tataie!..."

Întâmplarea mi-a provocat în memorie o reacție în lanț și mi-am adus aminte că, în copilăria fiicei mele, mitul existenței lui Moș Crăciun a fost spulberat, tot la o vârstă necoaptă, de părinții uneia dintre prietenele ei, care i asigurau acesteia o educație "ateist-științifică".

Personal, cred și acum că una din primele dezamăgiri ale copilului are loc în momentul în care puilul de om înțelege că Moș Crăciun este o iluzie, frumoasă, dar iluzie... Aceeași stare de panică și tristețe o trăiește Oana Pellea. În "Jurnalul" ei, vorbind despre Gabi Ferent, precizează: "Băiatul din clasele unu-opt care, la un colț de stradă, mi-a spus într-o iarnă geroasă că nu există Moș Crăciun. Știu că am izbuncnit în plâns".

Azi, tot mai des, mai cu seamă în spoturile publicitare, formula tradițională "Moș Crăciun" (pesemne desuetă, prăfuită) este înlocuită cu năstrușnicele combinații lexicale "Moș Tati" și chiar "Moș Mami"!...

Turnul de fileș prilejuiește, pentru anul 2010, întâlnirea cu Mario Vargas Llosa, deținătorul Premiului Nobel pentru Literatură. Născut în Peru, a copilărit în Bolivia și, venind din America Latină, a ajuns la Paris în 1959. Este autorul a numeroase romane, printre care "Rătăcirile fetei nesăbuite", "Sărbătoare țăpului", "Orașul și cîinii", "Conversație la catedrală" și altele. A fost tradus și în românește, primind în 2005 Marele Premiu Ovidius al Festivalului "Zile și nopți de literatură la Neptun" (cf. România Literară nr. 39/octombrie 2010).

În continuare voi insera câteva impresii personale despre romanul său "Războiul sfârșitului lumii", tradus în românește și apărut la Editura Cartea Românească, București, 1988.

Este un roman excepțional, bazat pe o complexitate tematică neobișnuită: istorie, religie, politică, filozofie, geografie, dragoste. Acțiunea se

petrece în statul brazilian Bahia, spre sfârșitul secolului al XIX-lea, după abolirea sclaviei și după ce imperiul este înlocuit de republică iar biserica se separă de stat.

Personajul central, Sfătuitorul – Antonio Vicente – este un vizionar amintind de Iisus, care propovăduiește în Brazilia vremii, fiind apărut de mulțimi în fața jandarmilor "proaspetei" Republici. Se încearcă aducerea la un numitor comun a religiei și a revoluției, prin atacul asupra proprietății banului și a căsătoriei. Canudos devine o obște perfectă, bazată pe credință și pe principiile egalității, sub ocrotirea venerabilului Sfătuitor. Acesta a înghebat o comunitate a nevoiașilor, întemeiată pe îndeletniciri spirituale și viață cu privațiuni și pe împărțirea egală a puținelor resurse materiale, așadar un fel de falanster religios ca al socialistului utopic francez Charles Fourier!

Spre Canudos se îndreaptă, într-un pelerinaj generalizat, săracii din întreaga Brazilie: "yagunzii" – răzvrățiții și năpăstuiții soții, foști tâlhari sau prostituate pocăite – atmosfera de exaltare religioasă de aici transformându-i miraculos pe toți aceștia. Canudos devine un teritoriu al credincioșilor și, în curând, forțele politice statale și federale încep să se agite, întrezărind un posibil pericol social. Au loc incidente și conflicte parlamentare, guvernul central (republican) și opoziția monarhistă încercând să se implice în această chestiune prin declarații, diversiuni, conspirații și, până la urmă, prin acțiuni militare represive. De fapt, "răzvrățiții" habar nu aveau de amplul scandal politic declanșat, fără această intenție, de acțiunea lor. Este, limpede, o mișcare religioasă speculată politic atât de Putere cât și de Opoziție.

Pe marginea acestui subiect incitant au loc înfruntări între gazetari sau politicieni și se produc conflicte familiale (Jurema, soția călăuzei Rufino, trimis în misiune diversionistă, îl părăsește pe acesta pentru Galileo Gal, scoțianul cu idei socialiste venit din America de Sud cu obsesia unei revoluții planetare). Acesta din urmă pare să intuiască adevărul despre comunitatea de la Canudos: "O așezare cu desăvârșire liberă, fără bani, fără stăpâni, fără polițai, fără preoți, fără moșieri, o lume clădită pe credință și pe sângele celor mai sărmani dintre sărmani."

Acțiunea se derulează pe mai multe planuri paralele, care converg către locul central. Asistăm la discuții secrete între republicani și monarhiști, convertirea unor foști bandiți, acțiuni armate din ce în ce mai ample, intrarea treptată într-un haos generalizat, în care fanatismul religios se înfruntă cu cel militar și au loc întâmplări fără logică, precum incendiarea celei mai de seamă moșii a baronului Canabrava. Acesta, liderul opoziției monarhiste din Bahia, nu înțelege tocmai asemenea excese fanatice. Personaj interesant – bogat, cult, echilibrat, cu convingeri moderate – baronul Canabrava crede că lumea întreaga este "victima unei neînțelegeri

fără leac", pozițiile ireconciliabile dintre republicani și monarhiști reprezintă "însăși definiția acestei epoci, a secolului XX care se apropie. Nu mă mir că nebunii de acolo (yagunzii de la Canudos) cred că sfârșitul lumii a venit!".

Alt nucleu conflictual se naște între colonelul Moreira, simbol al puterii militare braziliene și preotul Joaquin, trecut fâțiș de partea răzvrătiților. Prelatul vorbește despre credință, evlavie, miracolele, convertirile în masă, simplitatea și sărăcia pelerinilor de la Canudos, pocăirea unor criminali sau fericirea atâtor oameni necăjiți. Dimpotrivă, arogantul Moreira îl acuză de spionaj, relații cu englezii, conspirație militară, trecerea bisericii catolice de partea răzvrătiților etc.

Și, pentru acutizarea dramatismului acțiunii, celebrul Regiment Șapte – mândria armatei braziliene – este decimat de apărătorii de la Canudos. Speriat de eșecul neașteptat al lui Moreira, guvernul central, federal, de la Rio, decretează mobilizare generală și trimite forțe impresionante în statul rebel Bahia, dar civilii de aici reușesc să se apere exemplar, casă cu casă, în pagini care amintesc de Comuna din Paris ("un popor în fierbere, apărându-și demnitatea cu unghile și cu dinți").

Acestei abordări istorice i se adaugă una religioasă – adorația oamenilor din tabăra de la Canudos pentru sfătuitor amintind de epoca lui Iisus Hristos, fiind creată chiar o gardă personală a "Părintelui".

Dar pentru a nu lungi această notă de lectură, aș aminti decorul apocaliptic al locurilor: peisaj dezolant de mărăcinșuri și de cactuși, apoi o ploaie neașteptată care sporește și mai mult atmosfera stranie, halucinantă a deșertului; cadavrele spânzurate ale unui regiment de avangardă, "opera" yagunzilor dar și a vulturilor din preajmă.

Peisajului exterior i se adaugă unul sufleteșc: onoarea, răzbunarea, fanatismul religios, datoria soțului de a-și ucide soția necredincioasă, panica și speranța, strășnicia normelor de conduită. Iar în vălmășagul luptelor anarhice dintre combatanți, unii dintre aceștia reușesc să privească și în sinea lor, descoperindu-și umanitatea imperfectă, frica, lașitatea, lăcomia, regretele, teama în fața morții, speranța etc.

Din acțiunea vie, însuflețită a cărții, dincolo de haos, revoltă, credință, imagini naturaliste cu răniți, muribunzi și cadavre, transpare mesajul pacifist, absurditatea acestui război civil, spulberarea prejudecăților vizavi de inamic – nu există amestec britanic în mișcarea de la Canudos!

Mai mult decât atât: cele două grupări rivale înțeleg că escaladarea luptelor de la Canudos poate să extindă anarhia în întreaga Brazilie și să înlăture ambele tabere ale clasei politice. De aceea, consimt să aibă o atitudine comună, deși dimensiunea polemică se va transfera într-un alt domeniu: Sfătuitorul (ucis sau sinucis, finalul este echivoc) fusese cu adevărat trimisul Domnului, un alt profet, nesocotit de mulți, ca și Hristos?

În orice caz, acesta și apropiatii lui îi transformă miraculos pe apărători în ființe normale, firești, curate, credincioase. Unii își reconsideră

În baza dispoziției 599/12.05.2016 a Primarului Municipiului Băilești, miercuri 27.05. a avut loc ultima ședință ordinară a Consiliului Local, votat în urmă cu patru ani, de la care a absentat motivat dl. Cr. Țibeanu căruia, și pe această cale, îi dorim însănătoșire grabnică, să treacă repede și cu bine peste această încercare a vieții.

Întrunindu-se cvorumul, dl. secretar, M. Barbu, a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, votat în unanimitate și l-a invitat la pupitrul de comandă pe dl. Irinel Mușuroi, președintele de ședință. Acesta

suportată de fiecare parte implicată în proiect, fiecare în domeniul său de activitate. Dl. A. Dumitrașcu s-a interesat dacă este vorba numai de un acord de principiu și, primind răspuns afirmativ, a tras concluzia că urmează să se aprobe acordul în detaliile lui într-o altă ședință.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se mandatează reprezentantul CL de a vota în AGA, la ședința din 30.05.2016, se precizează că, dând curs adreselor 9751/27.04.2016 și 10320/06.05.2016 prin care Compania de Apă Oltenia SA face cunoscută ordinea de zi a ședinței ordinare a AGA din data de 30.05.2016 și

de organizare și funcționare a Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență, se precizează că, întrucât ISU Oltenia Craiova a răspuns adresei 16781/26.06.2013 și a dat aviz favorabil, trimițând și un exemplar din documentul solicitat, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă **Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență** pentru municipiul Băilești în forma anexată."

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă cofinanțarea achiziționării unui aparat de ventilație neonatală la Spitalul

lei/mp (inclusiv TVA), din care C+M – 109,30 lei/mp (inclusiv TVA). Față de cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai proiectului **Amenajare zona Parc Balasan** din municipiul Băilești, județul Dolj, conform anexei".

Dl. Ionel Mușuroi a solicitat dlui. V. Bonci să detalieze diferența dintre valoarea totală a proiectului și C+M, comentând cifrele pe capitole. Edilul-șef a fost de părere că era mai bine să-l întrebe cât a costat proiectarea în care sunt incluse toate aspectele proiectului. Dl. V. Bonci a menționat că proiectantul a stabilit cheltuielile, iar

jud. Dolj, fiind necesară și oportună pentru dezvoltarea localității".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se dă aviz favorabil AJVPS-ului Dolj pentru activități de vânătoare pe raza Ariei Naturale Protejate Balta Cileni, se precizează că, dând curs adresei 18252/26.05.2016 prin care Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Dolj solicită aviz favorabil pentru desfășurarea activității de vânătoare, sezon 2016-2017, pe raza Ariei Naturale Protejate Balta Cileni, pentru speciile de vânat: gâscă de semănătură, rațe mari, rațe mici, rațe cu cap castaniu, lișițe și găinușe de baltă, aprobate în baza cotelor de

Bucurie umbrită de mult regret și de mare tristețe

a adresat dlui. primar, C. Pistrîțu, rugămintea de a prezenta ordinea de zi. După lecturarea acesteia, preluându-și prerogativele, președintele de ședință a supus-o votului, ordinea de zi întrunind sufragiile tuturor "parlamentarilor" locali. Cu excepția ultimului proiect de hotărâre dezbătut, toate celelalte au fost aprobate în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rectificarea bugetului local, se stipulează că, dând curs adresei Direcției Generale a Finanțelor Publice Craiova, înregistrată sub nr. 17679/20.05.2015, prin care se face cunoscut că pentru plata drepturilor salariale ale unităților de învățământ preuniversitar, aferente trim. al II-lea au intervenit influențe: +46 mii lei, la cap. 11.02.02 și la cap. 65.02.10, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă rectificarea bugetului local pe anul 2016, la veniturii și la cheltuieli cu suma de +46 mii lei".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă încheierea unui parteneriat cu Asociația Umanitară România, în vederea implementării proiectului **Program Operațional Capital Uman, Finanțat de Fondul Social European 2014-2020**, se menționează că, având în vedere adresa 25/17.05.2016 a asociației prin care se dau detalii asupra tipurilor de activități care pot fi programate și se informează că depunerea proiectelor a început pe data de 16.05.2016 și că primele proiecte depuse care obțin 80 de puncte din totalul de 100 sunt admise spre finanțare automat, executivul a solicitat CL emiterea unei hotărâri în formularea: "Se aprobă încheierea unui contract de parteneriat, în vederea implementării proiectului **Program Operațional Capital Uman, Finanțat de Fondul Social European 2014-2020**, cu accesarea unei sume nerambursabile de până la 6 milioane euro, pe o perioadă maximă de 3 ani și cu o cofinanțare de 2% din suma accesată."

Dl. Ionel Mușuroi a întrebat cine suportă cofinanțarea proprie, iar dna. Violeta Moțățăeanu, director economic, a precizat că aceasta este

solicitată mandatarea unei persoane spre a vota aprobarea acesteia, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL potrivit căreia: "Se desemnează domnul Goța Florian, consilier local, să voteze în AGA la Compania de Apă Oltenia SA, în adunarea generală ordinară care va avea loc pe data de 30.05.2016, ora 10.00".

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă **Planul de Mobilitate Urbană Durabilă pentru municipiul Băilești, județul Dolj**, se stipulează că în lista de investiții aprobată s-a prevăzut elaborarea acestui plan care are obiectiv principal îmbunătățirea accesibilității zonelor urbane și buna integrare a diferitelor moduri de mobilitate urbană. Planul include transportul public și privat, de marfă și de pasageri, motorizat și nemotorizat, în mișcare sau în staționare și este conceput pentru perioada 2015-2020. Având în vedere cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL conform căreia: "Se aprobă **Planul de Mobilitate Urbană Durabilă pentru municipiul Băilești, județul Dolj**".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se mandatează domnul primar să semneze contractual de implementare a rezultatelor proiectului **Elaborarea Planului de Management în Aria Naturală Protejată Balta Cileni Băilești**, se menționează că prin adresa 36689/03.05.2016 Ministerul Fondurilor Europene face cunoscut că dacă n-a fost semnat contractual de implementare, AM POS Mediu nu poate finaliza procedura de încheiere a proiectului, iar prin adresa 657/18.04.2016 ADECPRO Craiova solicită încheierea contractului menționat. Ținând seama de cele menționate anterior, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: "Se desemnează domnul Pistrîțu Costel, Primar al Municipiului Băilești, să semneze Contractul de implementare a rezultatelor proiectului **Elaborarea Planului de Management în Aria Naturală Protejată Balta Cileni Băilești**".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă **Regulamentul**

Municipal "Prof. Dr. Irinel Popescu" Băilești, se stipulează că, dând curs adresei 2429/9.05.2016 prin care conducerea spitalului face cunoscut că Ministerul Sănătății a solicitat necesarul de aparate de ventilație neonatală cu cofinanțare de minimum 10% din partea autorităților locale și solicită sprijin în acest sens precum și acordul CL, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: "Consiliul Local își dă acordul pentru cofinanțarea de 10% din suma de 156 mii lei, în vederea achiziționării unui aparat de ventilație neonatală de către Spitalul Municipal "Prof. Dr. Irinel Popescu" Băilești".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea HCL 18/2016, se menționează că, luând act de adresă 1499/24.05.2016 prin care reprezentantul legal al SC Paza CLB SRL Băilești face cunoscut că, începând cu data de 31.05.2016, îi expiră mandatul de reprezentat legal numit prin HCL 78/27.04.2016, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre prin care: "Se modifică art.4 al HCM 18/29.01.2016 astfel: *Durata mandatului managerului de securitate este de 150 de zile, cu o remunerație de 2000 lei lunar.*"

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii tehnico-economici la proiectul **Amenajare zona Parc Balasan**, se precizează că pentru accesarea de fonduri europene necesare amenajării zonei, executivul a procedat la achiziționarea serviciilor de proiectare, iar indicatorii tehnico-economici se prezintă astfel: Valoare totală (inclusiv TVA) – 10 058 553 lei (1 euro = 4,43 lei), din care C+M – 8 033 199 lei, investiție în anul I, durata investiției fiind de 12 luni. Suprafața totală amenajată – 73 476 mp, din care spații verzi – 66 100 mp, care este și suprafață de irigație; Alei pietonale – 4 496 mp; Pista de biciclete – 1 024 mp; Arbori plantați – 330 buc; Arbusti plantați – 350 buc; Suprafață amenajată terenuri de joc – 1156 mp; Sistem de supraveghere – 32 camere video. Valoare unitară: valoare pe mp în suprafață totală de amenajat – 136,90

dl. primar, C. Pistrîțu a precizat că devizul este făcut după cererea de proiectare, respectându-se cu strictețe cele stipulate în cerere.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă procentul de 2% din valoarea cheltuielilor eligibile la Proiectul **Amenajare zona Parc Balasan**, se stipulează că din documentația tehnico-economică elaborată reiese că valoarea totală a lucrărilor prevăzute în proiect este de 10 058 553 lei, inclusiv TVA, ceea ce înseamnă că 2% cofinanțare din valoarea cheltuielilor eligibile se cifrează la 201 171,06 lei, inclusiv TVA, sumă care reprezintă contribuția Unității Administrativ-Teritoriale Băilești la implementarea proiectului. Luând în considerare documentația înaintată de serviciul de specialitate, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre în formularea: "Se aprobă suma de 201 171,06 lei, inclusiv TVA, care reprezintă 2% din valoarea cheltuielilor eligibile (cofinanțare) la proiectul **Amenajare zona Parc Balasan** din municipiul Băilești jud. Dolj".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la necesitatea și oportunitatea investiției **Amenajare zona Parc Balasan**, se menționează că acest proiect este necesar pentru că zona din centrul localității, teren degradat din jurul celor două lacuri, pune în pericol sănătatea și siguranța cetățenilor. Zona acoperă lipsa unui spațiu adecvat atât pentru adulți, cât, mai ales, pentru copii de a putea petrece timpul liber într-un mod plăcut, dându-le posibilitatea să se recreeze. El se justifică și din punctul de vedere al protecției mediului, facilitând atingerea țintei de minimum 26 mp spațiu verde pe cap de locuitor. Oportunitatea constă în sursa de finanțare, având în vedere că pentru municipiul nostru nu există altă alternativă, iar cea oferită prin POR pentru perioada 2014-2020 reprezintă o șansă de dezvoltare cu costuri reduse. Apreciind temeinicia documentației înaintate, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL conform căreia: "Se aprobă investiția **Amenajare zona Parc Balasan** din municipiul Băilești

recoltă avizate de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre prin care: "Se acordă aviz favorabil Asociației Județene a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Dolj, în vederea efectuării activității de vânătoare, sezon 2016-2017, pe raza Ariei Naturale Protejate Balta Cileni, pentru speciile de vânat: gâscă de semănătură, rațe mari, rațe mici, rațe cu cap castaniu, lișițe și găinușe de baltă, aprobate în baza cotelor de recoltă avizate de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, cu respectarea legislației în vigoare".

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi *pentru*, dl. I. Cretan abținându-se ca incompatibil, fiind membru al asociației.

Cu o sinceritate care îl onorează, dl. primar, Costel Pistrîțu, a mulțumit aleșilor locali pentru activitatea desfășurată, pentru sprijinul acordat, punând accent pe faptul că tot ce a realizat s-a datorat ajutorului dat de aleșii urbei și le-a urat tuturor sănătate, bucurii și fericire alături de cei dragi, succese de răsunet în viața personală și în activitățile pe care le vor desfășura în viitor.

În ceea ce ne privește, ne exprimăm bucuria că am asistat la o ședință în limitele normalității, cu o atmosferă distinsă și destinată, mai ales dacă se ține seama de faptul că ne aflăm în plină campanie electorală, când spiritele se încing, rațiunea se întuneacă și o ia de multe ori razna, dar și regretul că în cele mai multe întâlniri ale consilierilor "s-a sărit calul", s-a ajuns la jigniri, s-a folosit un limbaj suburban, care nu onorează niște oameni ce au obținut votul comunității. Sperăm că cei care vor fi aleși în noul *parlament local* vor ține seama de concluziile trase de noi în articolele – "radiografii" a sedințelor de consiliu, vor fi mai activi și mai responsabili, vor aborda cu maturitate și obiectivitate problemele dezbătute și își vor conjuga eforturile, indiferent de culoarea politică, pentru continua dezvoltare a urbei și pentru prosperitatea locuitorilor ei.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

▶ **viata, trecutul, pregătirea, condiția morală.** Ziaristul miop își reneagă până și cunoștințele, cultura: "minciuni, balast, vorbe în vânt!" Canudos și Belo Monte sunt două așezări omeneste-parabole, locuri ale adevăratei umanități, înconjurată de toate relele lumii. Întrebat de către

Miop de ce n-au fugit de capcana armatei care îi va măcelări, Leul din Natuba (un infirm) răspunde: "N-avem unde fugi. Am tot fugit mai înainte. De aceea am venit aici. Acesta era locul..."

Absurditatea războiului și triumful vieții asupra morții, al iubirii asupra

urii sunt desprinse din dragostea înfiripată între corespondentul miop și Jurema, dragoste născută tocmai pe fondul acela grotesc, absurd, sângeros, al unui răboi illogic.

Cu scuze pentru lungimea acestor impresii de lectură, consider romanul o creație cu adevărat epopeică,

înfățișând uriașe mișcări populare și militare, cu o derutantă contopire între istorie și legendă, cu ecouri din mișcările social-naționale ale băștinașilor sud-americani împotriva conchistadorilor europeni. Tupac Amaru, celebrul răzvrătit din 1781, poate fi regăsit, parțial, în Antonio

Vicente. După cum, ca simplă impresie personală, părintele Joaquín se poate să-i fi fost inspirat autorului de cei doi preoți mexicani – Miguel Hidalgo și Jose Maria Morelos – adevărați eroi ai luptelor de eliberare de sub dominația spaniolă.

Marian PIRNEA

60 de ani de tradiție și educație (1956-2016)

Zilele Liceului Teoretic "Mihai Viteazul" Băilești s-au desfășurat anul acesta în perioada 25 -27 mai 2016 și au reprezentat momentul aniversar a 60 de ani de tradiție și educație, de promovare a valorilor fundamentale, care l-au definit pe parcursul acestor ani.

Manifestările au debutat miercuri, 25 mai, cu susținerea de concursuri de cultură generală și sportive, expoziții de desene și fotografii din istoria liceului. În aceste activități au fost implicați de la elevii ciclului primar până la cei de nivel liceal. Pe holurile școlii expozițiile de desene au încântat ochii vizitatorilor, strânse toate sub tema "școala, prin ochi de copil".

Emoțiile acestor manifestări au început joi, 26 mai, ora 11, în clădirea Centrului de Documentare și Informare când liceul și-a premiat foștii absolvenți, actuale cadre didactice din învățământul băileștean, legatari ai identității culturale și educative, dar și pe mentorii lor, cei care au reușit să le transmită dorința de a forma generații. Momentul a fost unul încărcat de recunoștință și emoție sinceră din partea profesorilor pensionari ai liceului și recunoștință dovedită prin cuvintele adresate lor de către foștii absolvenți, actuali profesori în școlile băileștene. Au onorat cu prezența această întâlnire domnii profesori Valentin Turcu, Marian Pirnea, Gheorghe Gheorghisan, Dorel Grofu, Nicolae Miu, Silvestru Puțan, Alexandru Bădele, Aurița Ionescu, Ion Botea, Sabin Văduva și nu în ultimul rând domnul Irinel Cănuș, absolvent al liceului. S-au depănat amintiri, a fost prezentat un film despre începuturile instituției noastre. În cadrul acestei manifestări a fost prezentată și o expoziție de fotografii, din anii 1960-1970. Emoția colectivă a atins punctul culminant

în momentul în care domnul Marian Milovan a citit articolul publicat în Gazeta de Băilești de domnișoara psihoterapeut Monica Berceanu, absolventă a liceului, scris special

elevii aceștia enervanți de cele mai multe ori, tupești sau rebeli!

Dați-le drept la cuvânt! Să se exprime. Să strige. Să plângă! Să vă spună că îi doare nedreptatea

"Amza Pellea", s-au premiat elevii olimpici ai liceului, cu atât mai mult cu cât în acest an școlar, s-au obținut șase calificări la olimpiadele naționale, trei dintre ele aparținând

de ani aniversari.

Un alt moment emoționant al zilei de vineri l-a constituit inaugurarea Cabinetului de istorie-geografie, care poartă numele profesorului de istorie, Sabin Ungureanu, director al liceului între anii 1962- 1978, prilej cu care a fost înmănată o plachetă "in memoriam", fiicei domniei sale, doamna judecătore Doina Ungureanu, a cărei prezență a stârnit amintiri plăcute și emoții puternice.

Toate manifestările din 27 mai s-au desfășurat în prezența doamnei inspector școlar Monica Sună, a domnului inspector școlar Cristian Moanță, a domnului director al Colegiului Național "Frații Buzești", domnul prof. Zamfirică Petrescu. Au fost invitați reprezentanți ai Primăriei municipiului Băilești, agenți economici, reprezentanți ai Poliției Municipale, Poliției Locale, Jandarmeriei, ai Secției de Pompieri, Casei de Cultură "Amza Pellea", ai Ong-urilor.

Tuturor li s-au înmănat diplome de excelență pentru implicarea în demersul didactic și educativ al instituției noastre.

De asemenea, au primit diplome de excelență elevii care au participat la fazele naționale ale olimpiadelor școlare, dar și îndrumătorii lor: Elisa Bănică – Biologie, prof. Elena Jianu, Matematică – prof. Daniela Beldea, Fizică – prof. Fănuța Botea; Mihai Grimm – Biologie, prof. Ștefania Văduva; Mădălina Mitroi – Biologie, prof. Ștefania Văduva; Ioan Ovidius Neacșu – șah, prof. Cristian Băluță.

Evenimentul desfășurat sub egida "Zilele Liceului" a demonstrat dorința elevilor și a cadrelor didactice de la Liceul Teoretic "Mihai Viteazul" Băilești, de a se implica activ în promovarea identității culturale și educative a comunității noastre.

Consilier educativ,
Prof. inv. primar,
Gabriela POPESCU

cu ocazia acestor manifestări.

Încep prin a vă spune, oameni frumoși, că Liceul Mihai Viteazul mi-e azi altar pe care aș arde toate durerile ce m-au străpuns de-a lungul vieții. Altar făcut din lacrimile vărsate pe vremea când mi-era "cimitir al tinereții", când îi uram până și umbra. Domnilor profesori, ati dat viață cimitirului meu prin suferință. Acea pe care o simțeam ori de câte ori intram pe poarta infernului ce-l vedeam atunci. Tot ce-mi permit acum să vă rog, cu tot respectul pe care m-ați învățat să-l simt, este să nu tăiați aripile elevilor dumneavoastră! Chiar dacă pasiunile lor nu au nici un sens pentru dumneavoastră, vă rog să mă credeți că pe unii dintre ei tocmai aceste nonsensuri îi țin în viață. Vă rog fierbinte să nu-i judecați pe

vieții! Dați-mi mâna Dumneavoastră, să facem o horă a sufletului! Să-i înțelegem și pe cei neînțeleși! Să-i iubim și pe cei de neîubit! Fiți Dumneavoastra părinții pe care și i-au dorit! Și să știți un lucru: Sufletul meu e marca Băilești!

aceleiași eleve, Elisa Bănică. În anul școlar 2016-2017 s-au obținut, pe lângă calificările la olimpiadele naționale, următoarele premii: la clasele primare – 75 de premii și mențiuni, la clasele gimnaziale și liceale – 28 de premii și mențiuni la olimpiadele și concursurile școlare.

În debutul activităților zilei de vineri, 27 mai, invitații au avut parte de o surpriză (un flash-mob) din partea elevilor liceului, implicați în proiectul "Eco-Art pentru viață", proiect finanțat de

Mol România, prin fundația pentru tineret.

Vineri, 27 mai, a fost dezvelită de către domnul director Gabriel Tica și domnul viceprimar Irinel Mușuroi placa omagială dedicată celor 60

Și-o duc cu mine peste tot, și mă mândresc cu ea. Pentru că miroase a vis. Are gust de glorie și arată a binecuvântare! – scria, printre altele, Monica Berceanu.

La ora 18, la Casa de Cultură

Ne-a părăsit Domnul FELDI

Numele prescurtat din anii studenției a devenit, în timp, supranume, cu o încărcătură de semnificații deosebită; adică o formulă care exprimă apropierea sufletească, pe de o parte, iar, pe de alta, prețuire sinceră, dublată de respect față de personalitatea Sa inconfundabilă.

Da, Domnul Feldi, fiindcă era, cu adevărat un domn, impunea oricui, prin prezența fizică-statutară, gestică și fizionomie - încredere și respect, iar prin competența profesională, etică și prestația la catedră aprecieri superlative.

Domnul profesor Gavrilă Feldiorean, însă, ne-a părăsit la vârsta de 48 de ani pe toți cei care l-am cunoscut, lăsând o familie îndoliată, în care doamna Mihaela, soția, și cei doi fii – Bogdan și Mihai – vor simți din greu lipsa celui care a fost *pater familiae* și a plecat atât de repede.

După absolvirea Facultății de Matematică-Informatică a Universității din Craiova și Concursul de titularizare în învățământ, soții Feldiorean s-au stabilit la Băilești, pe catedrele de informatică de la Liceul "Mihai Viteazul", pe care îl absolvise cu câțiva ani înainte, doamna Mihaela, băileșteancă din părinți și străbunici autohtoni. Se poate spune cu certitudine că odată cu cei doi a pătruns în liceu și în învățământul băileștean informatica, acest domeniu care a cucerit lumea și a accelerat prăbușirea ei materială și spirituală.

Domnul Feldi – cum îi spuneau colegii și elevii – era, prin excelență, întruchiparea ardeleanului – înalt, suplu, răbdător, de un calm imperturbabil, dar care vădea o înaltă

capacitate de interiorizare.

Dotat, parcă anume, pentru cariera de informatician, meserie indispensabilă lumii moderne, dar și cu talent pedagogic, a format numeroși elevi cu capacitate de utilizare a computerului, ceea ce i-au adus aprecieri deosebite din partea acestora, dar și din acelea ale părinților și ale oficialităților comunitare și a forurilor conducătoare ale învățământului. Domnul profesor Feldiorean s-a integrat perfect comunității locale printr-o contribuție evidentă la emanciparea ei.

Numai cine nu l-a cunoscut și n-a apelat la competența Domniei Sale, nu știe cât de îngăduitor și de prompt a fost cu toți care i-au cerut ajutorul; totdeauna punctual și corect, dezinteresat de avantaje materiale, și-a dobândit un renume binemeritat, dar care i-a măcinat sănătatea, printr-o epuizare fizică accentuată, astfel încât joi, 9 iunie, inima lui blândă a încetat să mai bată.

Pe lumea cealaltă, dacă vor fi fiind computere, desigur că se vor găsi destui să-i ceară ajutorul.

A fost condus pe ultimul drum duminică, 12 iunie, de numeroși băileșteni, colegi, elevi, foști elevi, cunoscuți, oficialități comunitare, vecini, dar și rude apropiate sau mai depărtate, astfel că, la concret, cortegiul funerar, spre exemplu, la intrarea pe strada Victoriei, s-a întins de la intersecția cu strada Amza Pellea, până la Monumentul Eroilor de la km 0 al Băileștiului.

Un cuvânt de adio i-a rostit în fața liceului pe care l-a slujit cu dăruire dl. Gabriel Tica, directorul unității de învățământ.

Înhumarea a avut loc la Cimitirul "Eternitatea", iar slujba de înmormântare a fost oficiată de P.C. preoți Ciprian Catană, Crinu Mihai și Constantin Gavrilă.

Odihească-se în pace!

Valentin TURCU

Și eu sunt "Cetățean de Onoare" al Municipiului Băilești

Titlul acesta onorific mi s-a înmănat cu zece ani în urmă de către primarul de atunci – ing. Ioan Negreț.

Bucuria și fericirea simțite atunci m-au însoțit tot timpul – fapt exprimat, ca o coincidență cu momentul respectiv, în cartea "Contemplația fericirii".

Evenimentul de început al aparițiilor mele literare a fost consemnat în "Gazeta de Băilești" – editorial de succes care aduce continuu articole privind evenimentele desfășurate în oraș, dar și pagini de carte care îl fac pe cititor să prețuiască cu adevărat Băileștii de azi și de ieri.

Ca băileșteancă, purtând numele de RISTEA, mă trag din rădăcina arborelui genealogic al acestui nume care circulă în toate colțurile țării. Așa, de exemplu, am întâlnit la Teatrul din Târgu Mureș pe actrița Mona Ristea, la Cluj pe artistul-sculptor Nelu Ristea, pe Valentin Ristea – director la COSMOTE București, pe Dr. Dragoș Ristea la Piatra Neamț – sunt doar câțiva din cei care poartă cu mândrie acest nume și-l duc mai departe cu inscripția *mă trag din Băilești – locul de unde au plecat multe fețe distinse ce fac cinste localității*.

Consemnările din "Gazeta de Băilești" vin să sublinieze de multe ori însemnătatea aprecierilor, a mândriei și a patriotismului local al băileștenilor. Dl. prof. Valentin Turcu nu neglijează apariția noului în viața orașului, pe care o face cu simț civic,

nepărtinitor, pornit din adevărul ce se naște din ineditul neașteptat. Personal, am fost apreciată cu simț critic, astfel că toate creațiile mele au fost bine primite de Gazeta de Băilești, spre bucuria și satisfacția mea, pentru care aduc sincere mulțumiri.

A fost un imbold și din partea dlui. primar actual – Costel Pistrițu: *Scrieți, doamnă, despre tot ce credeți că îi interesează pe băileștenii!*

Un îndemn de a căuta în străfundul ființei mele întâmplări ce m-au marcat încă din tinerețe, prezente în cărțile mele (13), redau clipe de duioșie, de revoltă, de neatenție, fie la locul de muncă, fie în alte părți, neomîtând nici evenimentele încheierii celui de al Doilea Război Mondial – anii ce i-au urmat cu intensitate, ca fiind elevă de liceu.

Căci eu m-am născut, am crescut și am învățat la școala din orașul natal, am gustat din pâinea pământului natal, care mi-a dat aripi să constat cu emoții, cu revoltă, chiar, unele întâmplări consemnate în cărțile mele.

Astfel, am rămas constantă în a mă prezenta an de an la sărbătoarea "Zilele Băileștilui" cu o nouă carte pe care am lansat-o în cadrul Programului acestor zile.

La o astfel de lansare am fost întrebată de dl. prof. Gheorghisan: *Mai puteți să mai scrieți, Doamnă? Care este secretul?*

La o altă lansare, când îi dădeam

autograph, dl. prof. Florea Bădele, m-a întrebat "Nu vă opriți din scris? Nu!" Dl. prof. Dragoș Coșereanu consemna undeva cu majuscule "Dna. Valentina Ristea a introdus în literatură Băileștii!".

"Gazeta de Băilești" a trăit aceste evenimente și este pentru mine o prietenă nedespărțită și cum să n-o îndrăgesc dacă ea nu mă neglijează?!

Insemnările mele sunt legate de anii care au trecut. Te gândești că ești mai avizat asupra trecutului, decât asupra faptelor din prezent, cunoști mai mulți oameni din vremurile tale demni de a fi scoși la lumină, dacă singuri nu au putut s-o facă.

Cine citește cărțile mele, care se găsesc la Biblioteca Municipală, lăsându-se în voia istorisirii, se umple de realitate, se pomenește trăind în Băileștii acelui timp, absorbindu-l prin toți porii. Astfel, el, cititorul, descoperă că acest oraș este o poartă spre lumea din care face parte și cu care se identifică. Cineva, citindu-mi cărțile, a sesizat faptul că eu am abordat numai subiecte negative din Băilești. Da!, am răspuns; crezul meu, de la început a fost clar: "Eu voi scrie numai despre Băilești și o fac!" Toate aceste subiecte au fost momente trăite de mine, simțite, le-am păstrat în sufletul meu și, cu timpul, le-am adus în fața cititorului, să știe cum a fost acel timp, ce zbucium l-a încercat, cum au reacționat cei în cauză. Aceste consem-

nări au ca scop să aducă o contribuție modestă la crearea de emoții artistice capabile să modeleze caractere omenesti, în spiritual binelui și adevărului.

Editorul cărților mele, într-o prefață, a subliniat: *Poate că dragostea pentru această localitate și pentru oamenii săi de spirit și vocație artistică, despre care scrie mereu, fără a-și epuiza subiectele de inspirație, a ridicat-o pe scriitoarea Valentina Ristea la nivelul unor profesioniști de rang național.*

Într-o carte a sa, prof. Marian Pirnea constata cu regret că numele de Ristea a umplut cândva arena sportivă când el, Gicu (fratele meu) alerga să prindă mingea vieții sale ... Un nume ce revine acum uneori în paginile "Gazetei..."; la fel și în acest an, la sărbătoarea "Zilelor Băileștilui".

Pentru mine titlul de "Cetățean de onoare" este ca o brățară de aur pe care o port permanent, căci ea îmi croiește un drum de stele ce-mi luminează hârtia pe care scriu, s-o predau "Gazetei..."

Faptul că eu am încredere în acuratețea și corectitudinea aprecierilor dlui. Valentin Turcu, demonstrează că sunt adepta credinței în adevăr ca lecție de viață. Am mers mână-n mână cu "Gazeta..." timp de

10 ani și păstrez în amintire momente unice de trăire intelectuală. Răsunetul acesteia e și peste hotare – la o zi a Băileștilui a venit și un nepot al meu din U.S.A. cu o carte pe care a lansat-o și apoi a dus dincolo de hotarele țării noastre mesajul pământului natal, element ce nu se uită și oriunde ai merge, simți parfumul hol-delor și al naturii care-ți încălzește sufletul.

Prin intensificarea și permanentizarea interacțiunilor, oamenii au devenit dependenți unii de alții, s-au modelat reciproc, au creat împreună modele de comportament și au dobândit tot mai mult sentimentul apartenenței comune, scria undeva un condeier al "Gazetei..."

Ea, ca mod de informare permanentă, are trăsătura fundamentală de a atrage cetățenii urbei și de a-i determina să fie participanți activi la viața ce pulsează constant și neprevăzut.

Port cu mândrie "Brățara de aur" a *Cetățean de Onoare* al municipiului, fapt care-mi dă puteri să merg pe drumul ce duce spre înfrumusețarea spiritului uman, început în copilărie și crescând odată cu acesta.

Prof. Valentina RISTEA

► Continuare din pag. 1

mănăstiri, în cimitire, la troițele și la monumentele eroilor din țară și străinătate.

Pomenirea eroilor neamului românesc la praznicul Înălțării Domnului a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1920. Ulterior, această decizie a fost consfințită de alte hotărâri sinodale în anii 1999 și 2001, care au consacrat praznicul Înălțării Domnului la cer ca Zi a Eroilor și Sărbătoare națională bisericească.

La slujbele speciale de pomenire

a eroilor neamului sunt pomeniți ostașii și luptătorii români din toate timpurile care s-au jertfit pe câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru întregirea neamului.

Astfel, și la Băilești a fost sărbătorită atât Ziua Eroilor, cât și Înălțarea Domnului. Manifestarea a început cu o slujbă de pomenire în cinstea eroilor căzuți, săvârșită de un sobor de preoți, urmată de un moment cu o deosebită încărcătură emoțională, reprezentat de intervenția doamnei prof. de istorie Alina Preda.

Azi, 9 iunie 2016, pe lângă semnificația creștină a Înălțării la cer a Mântuitorului Iisus Hristos, poporul român își comemorează EROII. Eroii sunt cei care s-au identificat cu interesele poporului român, s-au jertfit pentru ca noi cei din generația de azi să trăim în granițele unui stat național, suveran și neatârnat. Istoria noastră este marcată de evenimente istorice în care Eroii au luptat încă din Evul Mediu pentru întemeierea primelor state medievale românești: Transilvania, Țara Românească, Moldova și Dobrogea. Toți suntem mândri și "tresărim" de emoție, când auzim numele marilor noștri voievozi, Mircea cel Bătrân, Alexan-

Moment de primenire sufletească

dru cel Bun, lanču de Hunedoara, Vlad Tepeș, Stefan cel Mare și bravul nostru domnitor oltean Mihai Viteazul care a înfăptuit prima Unire a românilor la 1600. În Epoca Modernă, Eroul nostru a fost Alexandru Ioan Cuza, cel care a pus bazele României și datorită căruia românii au năzuit spre un nou deziderat național: INDEPENDENȚA DE STAT. Sub comanda prințului străin ca origine, dar român prin fapte, militarii români au luptat în 1877-1878 pentru recunoașterea internațională a INDEPENDENȚEI DE STAT. Să ne închinăm în fața eroilor căzuți în acest război și să ne aducem cu mândrie aminte de numele căpitanului Walter Mărăceanu și al maiorului George Șonțu care și-au pierdut viața pe front. În războiul de întregire națională între 1916-1918, s-au sacrificat alți militari, alți oșteni, alți EROI. Fapta lor de glorie a făcut posibilă cea mai mare realizare a poporului român din întreaga lui ființă istorică: UNIREA DE LA 1918. Și dacă noi băileștenii în fiecare an îi avem printre noi pe POMPIERI, care ne încântă cu paradele lor militare, cu ocazia sărbătoririi unor evenimente istorice,

m-am gândit să marchez momentul 1848 și rolul Secției de Pompieri din București. Pe 13 septembrie 1848, detașamentul de Pompieri din Dealul Spirii, sub comanda locotenentului Pavel Zăgănescu, s-a opus cu eroism împotriva otomanilor. Să aprindem o lumânare, o flacără a recunoaștinței la mormintele eroilor căzuți pe front dar și a marilor conducători care i-au călăuzit în faptele lor! a subliniat cu emoție și mândrie doamna profesor.

În continuare, primarul municipiului nostru, dl. Costel Pistrițu, a evocat semnificația acestei zile și a mulțumit tuturor băileștenilor participanți la sărbătoarea de suflet a românilor.

Privind monumentul, nu știu câți dintre noi reușim să ne dăm seama câți băileșteni s-au jertfit pe câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru întregirea neamului. Este bine să-i știm pe cei care au făcut acest gest și să-i promovăm în sufletele noastre cu amintirile frumoase pe care ni le-au lăsat. Ca o prelungire a celor spuse spuse de doamna profesor, menționez că astăzi mai este și această sărbătoare de suflet pe care religia noastră, bunul Dumnezeu ne-au

lăsat-o. Eu consider că trebuie să ne respectăm, să fim creștini adevărați, să nu ne limităm numai la respectarea sărbătorii, ci să mergem mai departe și să fim la rândul-ne respectați. Am o mare bucurie în suflet că această comunitate nu uită și consider că trebuie să fim sinceri și onești. Mulțumesc tuturor băileștenilor și Băileștilui, în mod deosebit, pentru sprijinul și susținerea în dezvoltarea continuă a localității, a doua ca importanță după municipiul Craiova. Hristos s-a Înălțat, să fiți binecuvântați cu multă sănătate!, a spus printre altele, edilul-șef al municipiului.

Manifestarea s-a încheiat cu un moment solemn de depunere de coroane și jerbe de flori din partea următoarelor delegații: Primăria Municipiului Băilești, Consiliul Local Băilești, Veteranii de război, Secția de Pompieri Băilești, Poliția Municipală, Jandarmeria, Poliția Locală, Partidele politice și, bineînțeles, școlile și liceele băileștene.

A fost un moment de adevărată primenire sufletească, având ecouri adânci în conștiința tuturor în revitalizarea sentimentului patriotic și a mândriei naționale.

Marian MILOVAN

La sugestia unor amici, continuăm prezentarea cărții ilustrului profesor, Alexandru Graur, **“Capcanele” limbii române** cu oarecare strângere de inimă, generată de faptul că este posibil ca unii cititori să fie plictisiți, ca să nu zicem iritați de demersul nostru.

În capitolul al IV-lea **Greșeli făcute de oameni culti**, autorul își exprimă regretul că și oamenii instruiți fac greșeli mai ales din cauza înmulțirii vertiginoase a termenilor tehnici care devin repede de uz general. Cei mai mulți termeni sunt de origine latină, iar cei luați din greaca veche sunt de obicei trecuți prin latină.

Să ne ferim de... “capcane”

Întrucât în cea mai mare parte a lumii se învață din ce în ce mai puțin latina și aproape deloc greaca veche, unii dintre termenii realizați acum din elemente greco-latine comportă greșeli, fie de înțeles, fie de structură fonetică. Mulți dintre acești termeni se generalizează sub forma greșită, iar defectele lor nu vor fi simțite decât de cei care cunosc bine istoria limbii. Și pentru a concluziona cele afirmate, marele lingvist exemplifică prin

unele formule așa-zis latinești care circulă la noi. Astfel, mărturisește că în tinerețea Domniei Sale, a citit un trist reportaj privitor la sinuciderea unui elev, care a lăsat o scrisoare explicativă terminată cu *mortua est Ionescu Carol* și ajunge la concluzia că tânărul citise poezia *Mortua est* a lui Eminescu. Continuând argumentarea, spune că în poezie este vorba de o fată, așa încât formula este la feminin, în timp ce pentru un băiat,

ar fi trebuit folosită forma de masculin, *mortuus est*. Autorul continuă apoi cu precizarea că se încetățenește adjectival latin *rediuuius* (înviat), sub această formă masculină, alături de substantive feminine. Domnia Sa spune că mai demult a văzut scris undeva *Polonia rediuuius* (în loc de *rediuuia*) și i sa părut uimitor, dar într-o revistă din anul 1969 a apărut titlul *Tropaeum Traiani rediuuius*, cu masculinul în locul neutrelui *rediuuium* și nu i sa

părut că acest fapt ar fi produs mirare. În capitolul al VI-lea, **Greșeli făcute de specialiști**, se precizează că în exemplele date în alte capitole au apărut greșeli comise de oameni care n-au pretenția de a fi considerați savanți, incluzând în această categorie și reprezentanții presei, deoarece, oricât ar fi de cultivați, nu li se poate cere să cunoască terminologia tuturor profesilor cu care vin în contact. Se referă la multele formații greșite care circulă în primul rând printre oamenii de știință, adică aceia a căror specialitate îi obligă să cunoască noțiunile în cauză. ➔

Balada mămăligii

Pâinii înlocuitor,
În mare cinste, pe masă
În prezent și-n viitor,
Ca-n trecut, pe orice masă,

În zile obișnuite,
Ca și la mari sărbători,
Trezește, firesc, ispite
Gustative, deseori,

Însă spre deosebire
De pâinea zilnic mâncată,
Mulți dintre noi n-avem știre
Ea să fie răsfățată,

Ba, chiar, în cronici nu scrie
Unde îi este anume
Locul de obârșie
Și nici de când e pe lume

Ei, dar în căldare fiartă,
Mămăligii aurii,
Nu i-au găsit loc în artă,
În cântec și poezii.

Așadar nu fac paradă
Cu imagini căutate
Si-i închin azi o baladă,
Ca și celelalte toate...

Vorba românească, bine
Despre mămăligă zice,
Că, de foame, nu prea ține
Și n-are timp să se strice,

Că, deși, la gust, plăcută
Foamea e doar înșelată,
Oricât de bine făcută,
Nu satură niciodată,

Fiindcă, după orice masă,
Dacă ține loc de pâine,
Doar o bucată se lasă
Să fie dată la câine.

Spunem, demult, despre pește,
Că, prăjit, cum se cuvine,
“Mămăliga prăpădește”,
Dar foamea curând revine.

Ea, ca etimologie,
Necunoscută rămâne,
Pentru orșicine știe
Tainele limbii române.

Unii, care cred c-ar ști,
Însă nu pot cum să-o facă,
Sunt convinși că ea ar fi
Moștenire trăco-dacă...

Aveau dăcii mori de râu,
Cu roată de lemn de tei
Și cu pietre pentru râu
Și altele pentru mei.

Din mei se făcea mălai
Și, la vatră, sau pe plită,
Pentru zilnicul lor trai
Și mămăligă pripită,

Cu-n anume ritual
Și cu grijă mestecată,
Era, cu respect total,
Pe măsută răsturnată.

Sigur, o minte isteată
A pus să fie tăiată
În bucăți mari cu o ață,
Cu sfințenie păstrată...

Si-au zburat peste daci anii
Și pe un pod au trecut
Peste Danubiu, romanii,
Pentru un nou început.

Niște militari cheflii,
Din centurii veterane,
Doar cu câteva felii
S-au trezit că au de “pane”,

Chiar când la proțap au pus
Doi batali grași să se frigă
Niște dace le-au adus,
De-au mâncat o... mămăligă.

După ce s-a făcut pace,
Treii, acasă, la magenta,
Au povestit cum se face
Și i-au zis, de-atunci, polenta

Și, s-a dus în Gallia,
Și, treptat, din an în an,
În Est, în Germania
Și-n tot Imperiul Roman...

Din vremi, mămăliga are
Destui mâncători loiali,
Neamuri – sute și popoare,
Din Atlantic, la Urali.

Alții zic înțelepțește,
Că sclavă ar fi, de fapt,
C-așa-i zice și-n rusește,
Dar c-ar fi vorba de... rapt,

Căci rușii, cam fără știre,
Cu sapă sau săpăligă,
Însă, și lacomi, din fire,
Ne-au furat și... mămăliga;

C-așa sunt ei, strângători
Si-n drumul lor spre Apus,
Ne-au luat multe, deseori
Și-n Imperiul lor le-au dus.

Ne-au luat grâu, petrol și aur
Și tot ce-au putut să ia,
Ne-au lăsat fără TEZAUR,
Ne-au luat Basarabia,

Și lăcomia rusească
Ne-a rupt și-altele din glie,
Din... iubire creștinească...
Harașo prietenie!!!

Fiindcă la ei n-a lipsit
Niciodată altruismul
Și, astfel, ne-au dăruit,
Cu pistolul, Comunismul...

Oricum, toată lumea știe
Că e vorbă latinească
Pâine și, la noi, pe glie,
Este pâinea românească.

.....
Mămăligă - e cuvânt
Frecvent întrebuințat,
Dar sonorul lui veșmânt
E, la fel, ironizat

Și, adesea, ca atare,
Cel puțin, declarativ,
Mulți din cei cu bunăstare,
Îi dau sens... peiorativ;

Despre unu ce, cu greu,
Coboară din deal în vale,
Se spune că e mereu
Ca o mămăligă - moale...

Un arendaș parvenit,
Pe un biet român, plugar,
L-a bătut și umilit,
Numindu-l... “mămăligar”.

În dureroasa simțire,
Flămândului Lună-i pare –
Se spune-ntr-o povestire –
Ca o mămăligă mare.

Se mai tot spune prin lume
Și de noi și de bulgari
Că suntem, în multe glume,
Neamuri de... mămăligari.

Pentru ei e fără rost
Istoria și-n zadar,
Căci nu știu că noi am fost
Al Europei grâнар

Și că n-a fost nicum vis
Că se mânca-n București
Pâine ca și la Paris
Din grâu de la Băilești

Și plecau din Calafat
Șlepurii pân-la Regensburg,
Umplute cu grâu curat
La Amsterdam și Strassbourg.

Mai nicăieri nu s-a spus
Că mămăliga, mai rar,
A fost mâncată-n Apus,
Sau din întâmplare, chiar...

.....
Serban Vodă a adus,
De undeva, de pe-afară,
Porumb, care a fost pus
În pământ la noi în țară,

Dar, din mălai sfoiegit,
Mămăliga des mâncată,
Pe la sate a stârnit
Pelagra mult blestemată,

Căci zilnic s-a tot mâncat
Și de prea mulți truditori,
Prin case exagerat;
Pâine – doar la sărbători...

Se știe, de patru veacuri,
Că mămăliga se face,
Ca și pe alte meleaguri,
Acum, din porumb și place...

Mei se cultivă puțin,
Mai ales la deal și-n vale,
Și se dă din el, din plin,
La păsări și animale.

Mămăliga la cuptor,
Din făină și mălai,
E plăcută tuturor
Și îi zice tot **mălai**.

De Crăciun sunt răsfățați,
Cu ea, mândăcioși destui,
La sarmale și cârnați
Până sunt suprasătui.

De dimineață de noapte,
Sus, Balmușul ciobănesc,
Din mălai, brânză și lapte,
Pare dar dumnezeiesc.

Unui pescar solitar,
Printre trestii, foamea-i trece,
Cu doi crăpceni fripiți pe jar
Și cu mămăliga rece.

Ea, însă nu merge bine
Chiar cu orșice mâncare
Și o știe orșicine,
Ce îl paște, ca urmare,

Fiindcă, dacă merge-trăznet,
Cu saramură de pui,
Cu zgomote, face plesnet
Mămăliga cu “făsu”.

Pe la sate e firesc,
Copiii, șase din șapte,
Că-n oricare zi poftesc
La mămăligă cu lapte.

Merge, la micul dejun,
Ceaiul dis-de-dimineață
Cu mămăligă, magiun,
Cu unt, gem sau cu dulceață?!

Nu! Căci mămăliga poate,
În anume combinații,
Să dea pe neașteptate,
Dureroase perturbații...

Într-un trecut îndepărtat,
Chiar cu corcodușe crude,
Mămăligă s-a mâncat,
De foame, chiar și cu... dade.

.....
Pe lângă feluri picante,
“Mămăliguță cu brânză”
Servesc în restaurante,
Să nu cadă greu la “rânză”

Pe listele de bucate,
Sunt, din porniri afective,
Multe diminutivate,
Evident ostentative

Ciorba este de “văcută”,
Friptura e de “purcel”,
Brânză cu “mămăliguță”
Și tocana de “vițel”...

De fapt, “văcută” e vacă
“Purcelul” e porc bătrân,
Iar “vițelul” nu știm dacă
N-a trăs la jug, la stăpân.

Lista cu bucate minte,
Căci mămăliguța este
Un păsat zemos, fierbinte;
Restul e doar o... poveste,

Fiindcă, în realitate,
Orisiunde, orșicum,
E, de fapt, publicitate
Zgomotoasă, de ceaun,

Iar, clientul – oarecare –
Când se așază la masă,
Să creadă despre mâncare
Că-i “ca la mama, acasă”...

Pâinea e-n publicitate,
“De la bunica”, acum,
Ca și alte preparate
După cum reclame spun:

Borș, muștar, hrean și mezeluri,
Gogosi, iaurturi – duium –
Franzele de multe feluri,
Dar mămăligă - nicum!

Conserve și murături,
Și separate și-n bloc,
Cozonaci și prăjituri,
Dar mămăligă, deloc,

Căci, pâinea în magazine,
Vine de la brutărie,
Dar nu e, cum știm toți bine,
Nicio... “mămăligărie”...

Știm – mămăliga se face
Acasă și nu se vinde,
Într-o căldare se coace
Și pe fund de lemn se-ntinde.

Fie ea mică sau mare,
N-are deloc trecere,
La mese de sărbătoare,
Sau la vreo petrecere –

La logodne, cununii,
Dintre bucate alese,
La chefurii și cumetrii
Ea lipsește de pe mese.

De demult și acum, încă,
Cu mezeluri și fripturi,
Numai pâine se mănâncă,
De rămân doar frimituri.

Pe-o masă, cât de sărmană,
Mămăliga n-are rost,
După un mort, la pomană,
Nici “de dulce”, nici “de post”

.....
În vremi nu demult trecute,
Pâinea era pe... “cartele”
Și la cozi nemaivăzute,
La fel ca și altele:

De lemne, de-mbrăcăminte,
Zahăr, făină, ulei,
De carbuni, de-ncălțăminte,
Pentru cei mulți – vai de ei!

Tot la coadă și încet,
Cu-njurături în zadar,
Mălai, la pungi, pe “tichet”
“Se dădea”, la noi, lunar.

Mămăliga, la cantine,
Și la prânz, ca și la cină,
Nu era fiartă prea bine,
Dar de... cocoloașe plină!

Mămăliga, cum citim,
E indicată de medici,
Ca aliment de regim,
Bolnavilor diabetici...

E măreț eveniment
Că fata ne-am răsucit,
Demn, firesc și constient,
Spre Vest, dinspre Răsărit...

Chiar de nu știm de pe-acum,
Ce-o să mai fie apoi,
Pe europeanul drum,
Mămăliga e cu noi!!!

Cum va fi, în orice stat,
Ca un ciomagel oltean,
Să fie omologat
“Mestecău... european”?!

Cum va fi cu alte forme,
Care pe noi ne obligă
Să aplicăm stricte norme,
Când fierbem o mămăligă?!

Bine! Ea va fi mâncată,
Chiar în toate țările,
Fie și standardizată
După legile U.E.

Și, doar, după câțiva ani,
Se va mânca la Bruxelles
Și de mulți americani,
La NATO, la... Devesel...
Valentin TURCU

Am selectat câteva dintre exemplele oferite de ilustrul profesor, care sunt edificatoare și deosebit de instructive.

Pornind de la faptul că la noi apare revista intitulată **Tehnum**, autorul mărturisește cu sinceritate că și-a dat osteneala să "ghicească" ce ar putea spune acest cuvânt, dar i-a fost imposibil să reușească. Bineînțeles că este clar că este vorba de grecescul *tekhne* (artă, meșteșug) pe care îl întâlnim în derivate ca *tehnică*, dar își pune întrebarea ce e – *ium*? Există în latină un sufix cu această formă, dar nu se vede de ce ar fi fost alipit la o temă grecească, iar înțelesul lui nu ajută la nimic. Se întâlnește și în greacă un sufix – *ion*, care, să presupunem că ar fi putut fi latinizat în forma lui *ium*, dar acesta nu derivă decât diminutive, motiv pentru care autorul se întreabă dacă poate fi vorba de o desconsiderare a tehnicii. Mai degrabă, crede că cel care a creat titlul (a botezat revista, zicem noi) a procedat la întâmplare, crezând că el cunoaște o limbă cu care nu avusese nimic de-a face.

Pentru a nu se crede că are ceva împotriva specialiștilor în științele tehnice, Alexandru Graur precizează că și în lucrările unor lingviști a găsit termeni greșiți, în general, din cauza necunoașterii limbii latine sau a celei grecești. Există în multe limbi substantive care nu au decât singular și altele care nu sunt folosite decât la plural (n.n., ceea ce numim noi substantive defecte de număr). Acestea sunt numite cu termeni latinești, *singularia tantum*, respectiv, *pluralia tantum*. Se citește uneori în lucrările care apar la noi că un substantiv e un *singularia tantum* sau un *pluralia tantum*, dar autorii n-au băgat de seamă că *singularia* și *pluralia* sunt forme de plural, iar dacă este vorba de un singur cuvânt, trebuie spus *singulare*, respectiv, *plurale tantum*.

Distinsul lingvist se referă apoi la două tipuri de greșeli făcute mai demult de specialiști în alte ramuri ale științei, dar încep să se răspândească și în publicațiile de lingvistică. Cu mai mult timp în urmă, era obiceiul ca o informație, pentru care vrem să trimitem la autorul care ne-a furnizat-o, să fie introdusă prin cuvântul latinesc *apud* (la), mai ales când este vorba de un citat pe care-l reproducem nu direct, ci de la al treilea autor. Dacă, de exemplu, se folosește un citat din Marx, care n-a fost luat însă direct din opera lui, ci a fost reprodus dintr-o carte a lui Lenin, se v-a scrie: "cum zice Marx (*apud Lenin, pag...*)" dar a constat că în momentul la care se referă se întâlnește formula *apud* și când nu urmează un nume de autor, ci un titlu de carte, cum ar fi **Cantemir, apud Dicționarul Academiei**. În acest caz, nu se poate folosi în latinește *apud*, după cum nici în românește n-am spune *la*, ci trebuie folosit *în*, autorul apreciind că mai simplu i se pare că ar trebui să scriem pe românește, adică *în*.

Același înseamnă în lati-

Între Băilești și ... Slănic Prahova

Într-un număr mai vechi al Gazetei de Băilești scriam că înzestrarea medicală a urbei noastre se îmbogățise cu un centru medical, aparținând doctorului Mugurel Mânzână. Iată că, după circa doi ani, alte probleme de sănătate ale familiei m-au făcut să descopăr o altă instituție medicală locală **SALINA BĂILEȘTI!**

Știam, din limitata mea cultură medicală, că sarea, prin natura sa, este o substanță cu numeroase proprietăți terapeutice: mai precis, este bactericidă, împiedicând apariția și dezvoltarea culturilor microbiene și comportându-se adesea ca un dezinfectant eficient. Prin depunerea și absorbția ionilor saline la nivelul căilor respiratorii se produce efectul de diluție a instalării de impurități. Așadar, sarea este utilă în prevenirea și combaterea unor boli și disfuncții respiratorii, de la simple bronșite, răgușeli sau astmuri până la boli mult mai grave.

Mai știam, de asemenea, din folclor dar și din experiența generală dată de vârstă, că sarea este un element esențial al vieții, cu condiția ca să fie neapărat naturală și să nu fie folosită în exces. Basmul popular "Sarea în bucate" nu era doar indiciul unui aliment prețios, ci și acela al unui medicament accesibil și eficient; sarea reprezintă unul din cele mai vechi remedii ale omenirii, menționat încă din antichitate, apoi în Evul Mediu și folosit în medicina empirică, populară, ca leac de căpătâi.

Prin urmare, m-am adresat domnului avocat Claudiu Gaciu, proprietarul și inițiatorul acestei insolite saline băileștene, din dorința de a afla – și a oferi eventualilor concetățeni interesați – unele detalii informative cu privire la investiția sa, situată în centrul orașului, mai exact, în Piața Băileștilui, pe strada Tăbăcari, în spatele Fabricii de pâine Agrozind.

- Domnule avocat, care este explicația și originea acestei inițiative inedite? Cu alte cuvinte, cum v-a venit ideea de a amplasa și amenaja un asemenea stabiliment medical, știind, desigur, meseria dvs. oficială?

- Răspunsul este unul simplu, dar care presupune mai multe paliere. În primul rând, așa cum se știe, sarea este o substanță cu multiple proprietăți curative, tămăduitoare. Salinoterapia este recunoscută pentru efectele benefice pe care le are asupra organismului uman, cu precădere asu-

pra căilor respiratorii. Aerul bogat (sau îmbogățit) în săruri minerale contribuie la secrețiile sinusale și ale căilor respiratorii, oprind dezvoltarea altor infecții și având efecte binefăcătoare de lungă durată. Pe de altă parte, după exemplul celor din Cralova și din alte orașe ale țării, salina artificială devine o soluție tot mai accesată de către omul obișnuit, din păturile sociale mijlocii. Salinele clasice, naturale – de la Slănic Moldova, Ocnele Mari, Slănic Prahova etc – sunt mai departe geografic și financiar, nefiind la îndemâna clasei de mijloc, mai ales a pensionarilor, care reprezintă principalul segment demografic băileștean. Mai ales că, în felul acesta, oamenii își pot rezolva afecțiunile prin terapii naturale oferite de salină.

- Ați putea, în câteva cuvinte, să ne detaliați în ce constă dotarea tehnico-materială a instalației dumneavoastră? Mai exact, ce amenajări ați realizat în cadrul salinei pentru a obține efectele medicale scontate?

- Sigur, mai întâi, am obținut toate aprobările necesare deschiderii unei asemenea saline. Apoi, am dotat instalația cu echipamentul necesar, mobilier adecvat, etanșizarea pereților, procurarea unui stoc de cca 25 tone de sare de la Ocnele Mari și am realizat "tapetarea" pereților încăperii cu sare roz de Himalaya, care conține 84 de minerale și are importante proprietăți terapeutice: menține un nivel optim de apă în organism, nivel esențial pentru funcționarea optimă a produselor metabolice; promovează un echilibru sănătos al PH-ului din celulele noastre; previne crampele musculare și mărește rezistența sistemului osos etc. După aceea, am amplasat generatoare de ioni negativi, molecule inodore, invizibile, care contribuie la calmarea durerilor și creșterea potențialului de rezistență împotriva infecțiilor. În fine, am asigurat condiții igienico-sanitare corespunzătoare pentru un număr de cca 25 de vizitatori.

- Cu prilejul curei pe care am urmat-o, am remarcat că salina dumneavoastră este

dotată cu un generator de ozon. Care este consecința în plan terapeutic a acestei investiții?

- După cum se știe, arsenalul terapeutic medical s-a îmbunătățit continuu în ultimii ani. Astfel, ozonul – o substanță aflată la altitudini mari, folosit pe meridianele lumii de multă vreme – a ajuns și în România ca un instrument terapeutic valoros.

- Ce efecte tămăduitoare posedă?

- Ozonul distruge microbii, ciupercile patogene și virusurile. De aceea, el este utilizat în dezinfectarea unor obiecte sau produse, element esențial în zilele noastre; ați aflat despre mult mediatizatul scandal cu produsele Hexi-Pharma. El este folosit cu rezultate notabile în dezinfectarea plăgilor, a rănilor infectate, în alte situații similare, favorizând vindecarea acestora, stimulând circulația sângelui și oxigenarea țesuturilor.

- Ce tipuri de afecțiuni tratează, în general, o salină artificială?

- Într-o salină artificială intră pacienți care fac parte din toate categoriile de vârstă, inclusiv copii. Ei vizitează salina pentru a preveni sau a combate diferite boli. Prin inhalarea de aerosoli salini sunt tratate afecțiuni precum bolile respiratorii (astmul, bronșita cronică), otite, sinuzite, amigdalita cronică, faringo-laringite, tusea tabagică, rinite, pneumonii, oboseala cronică, rezistența scăzută la stres, insomnia, depresii, apnee (sforăit) și multe altele.

- Printre vizitatorii salinei am remarcat și prezența unor copii de vârste diferite. Ce informații puteți oferi cititorilor Gazetei de Băilești referitor la bolile pediatrice compatibile cu salina dumneavoastră?

- Schimbările bruște de temperatură pun la grea încercare organismul și sănătatea copiilor. Beneficiind de un sistem imunitar incomplet dezvoltat, aceștia cad pradă foarte repede unor viroze, care pot evolua în afecțiuni extrem de grave. Salinoterapia are efecte benefice în cazul

preșcolarilor și școlarilor mici, mult mai vulnerabili în fața afecțiunilor respiratorii din cauza apărării slabe a organismului. Încât, ca și în cazul pacienților maturi, salinoterapia vizează boli precum bronșita asmatică, pneumoconioza, traheobronșita cronică, sinuzita, polipoza și amigdalita, diverse tipuri de alergii.

- Ce reguli generale trebuie să cunoască pacienții Salinei din Băilești?

- Pentru persoanele sănătoase sau aparent sănătoase se recomandă o expunere a organismului la atmosfera salină în reprimă de cca 30 min/zi. Pentru prevenția și mineralizarea organismului este indicată o cură de 12-18 zile, repetată periodic. Pentru răceli ușoare se impune o cură de 12 zile, cu reprimă de 30-60 min/zi. Pentru astmatici, în funcție de gradul de evoluție a bolii, se recomandă o oră/zi, timp de 24-30 zile, cu repetarea ciclică a curei. În fine, pentru diverse boli respiratorii este utilă o expunere între 30-60 min/zi timp de 14-24 zile. Facem precizarea că, în toate cazurile, este recomandabilă consultarea unui medic de specialitate, care va stabili durata și frecvența curelor de salinoterapie.

- Am ajuns la capătul convorbirii noastre. În încheiere, v-aș ruga, domnule avocat Claudiu Gaciu, să precizați câteva detalii organizatorice: programul de funcționare, prețurile etc.

- Cum nu urmăresc prioritar latura financiară, profitul bănesc, trebuie să precizez că această latură este extrem de flexibilă. În orice caz, salina poate funcționa mai ales în intervalul martie-octombrie iar orarul zilnic se stabilește în funcție de doleanțele pacienților. În fine, prețul este unul modic, în linii mai o sedintă de 60 minute constând 10 lei, iar modul de programare-inscriere este simplu – se face direct, chiar la salină.

- Domnule avocat, vă mulțumesc pentru informațiile oferite și vă doresc succes în această interesantă inițiativă.

Marian PIRNEA

nește *idem*, care apare adesea în citate prescurtat *id*. Celebrul lingvist menționează că unii "nu bagă de seamă" că *idem* este masculin și ca atare nu poate fi folosit când este vorba de o autoare (ar trebui latinescul *eadem*) și consideră că în acest caz ar fi mai simplu să se scrie românește *același* sau *aceeași* și adaugă că dacă este corect *apud* Lenin, numele neavând declinare latineas-

că, este o gravă greșală de latină să scrii *apud idem*, întrucât prepoziția *apud* în latină cere acuzativul, așa încât corect este *apud eadem*.

În altă ordine de idei, autorul precizează că se obișnuiește ca trimiterea la alți autori să fie introduse prin abrevierea *cf*, în locul latinescului *confer*, imperativ cu sensul "pune alături", deci "compară" sau "vezi". Nici în acest caz nu mai este corect *idem*, ci ar trebui pus pro-

numele la acuzativ. Domnia Sa consideră că mai grav este că oamenii mai puțin la curent cu stilul științific își închipuie că *cf* înseamnă "conform" și de aceea au început să pună substantivul următor în cazul dativ, de exemplu *cf lui Lenin*, greșală care în ultimul timp apare și la unii lingviști.

În încheierea acestui capitol, eminentul profesor precizează că a semnalat faptul că până și lingviștii

fac greșeli de limbă nu pentru a-i liniști pe cei de alte profesii, ci pentru că, de fapt, lingviștii sunt și ei oameni. De o mare valoare este concluzia la care ajunge, anume că trebuie să se dea o mai mare atenție felului cum vorbim, că se impune publicarea unor lucrări în care să se discute erorile și că acestea pot fi corectate dacă nu sunt trecute cu vederea.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

Regretul dorințelor neîmplinite

A căzut cortina peste ediția 2015-2016 a campionatului de fotbal, Divizia A V-a, seria a II-a, în care a activat și echipa noastră de suflet. De fapt, care echipă de suflet?, când la jocurile disputate pe teren propriu asistă aproape pasiv cel mult 40 de spectatori, iar dintre aceștia destul de puțini oameni cu prestigiu și cu prestanță, așa cum erau în vremurile, este drept, destul de îndepărtate, când elita orașului era în tribune, se bucura și aplauda cu generozitate fazele spectaculoase realizate de jucătorii adulați și apreciați de toți.

A face o analiză a campionatului, adică a interpreta niște aspecte ale jocului și rezultatele obținute nu este prea dificil, însă este destul de greu să se tragă niște concluzii cu pretenția că cel care o face este deținătorul adevărului absolut, pentru că cei cărora te adresezi pot aduce argumente care neagă temeinicia celor afirmate, mai ales dacă nenumiții contestatari nu s-au aflat în mijlocul "fenomenului" sau altfel spus în anturajul echipei. Oricum, dacă se are în vedere tradiția fotbalistică a Băileștilui, locurile fruntașe ocupate în Campionatul Regiunii Oltenia și apoi în cel al fostei Divizii C, postura în care ne aflăm acum este totuși rușinoasă, deoarece nici la acest nivel scăzut nu s-a reușit clasarea pe locul I, mulțumindu-ne cu "instalarea" pe ultima treaptă a podiumului, realizând cu 9 puncte mai puțin decât merituosul, în opinia noastră, lider – Progresul Cerăt. Această formație s-a impus în fața echipei băileștene cu un sec 3-0, atât pe teren propriu, cât și în fieful nostru, a pierdut numai două jocuri, față de cinci în care echipa noastră s-a înclinat, patru cu cele clasate pe primele două poziții (0-3 în ambele jocuri cu Cerătul, 0-4 pe teren propriu și 0-2 în deplasare cu Viitorul Măceșul de Sus), iar al cincilea pierdut în condiții special, 0-3 la "masa verde" cu Recolta Urzicuța, în circumstanțele relatate de noi la momentul potrivit.

Dacă luăm în considerare condițiile în care au jucat băieții noștri, fără niciun fel de stimulant material ca răsplată a eforturilor depuse, fără a fi lipsiți de exigență, considerăm că ei merită totuși aprecieri, pentru că au reușit să țină sus steagul fotbalului băileștean, care altfel ar fi sucombat. Într-un grup de amici iar unii numai cunoscuți, am făcut această afirmație și am fost taxați, aducându-ni-se argumentul că pe vremea când jucam și apăram culorile orașului, niciun jucător nu primea niciun ban, așa cum nu primeau nici cei care au evoluat în Divizia C, argument care, în parte, este adevărat. Dar există un DAR. Le-am răspuns atunci și, pe această cale, îi informăm pe cititorii Gazetei de Băilești că în perioada în care am jucat (1957-1967, apărând pe măsura posibilităților și a talentului poarta echipei) toți componenții lotului erau salariați la instituțiile și la întreprinderile din oraș, încadrați pe posturi cu remunerație destul

de bună (ne referim aici la cei care n-aveau o calificare superioară, excepându-i pe ingineri, profesori, medici, care erau încadrați în funcție de diplomele obținute prin studii), pentru că erau fotbaliști și reprezentau orașul, situație care s-a continuat cu fotbaliștii ce au evoluat în Divizia C, aceștia fiind doar beneficiarii unor prime de joc, conform legislației în vigoare, pe măsura performanței, adică a locului din clasament.

Dacă aruncăm o privire asupra componenței lotului actual, vom constata cu ușurință că dintre cei 23 de jucători cu care s-a început campionatul, foarte puțini au o situație materială care le permite să ducă un trai decent – Marghidan, Mogoi, Stamin, Burcă, subofiteri pe merite personale la Secția de Pompieri Băilești, Drăganoea – profesor, Mânzână – medic. Ceilalți sunt întreținuți de părinți, majoritatea cu posibilități financiare modeste, în ultima perioadă câțiva jucători plecând la muncă în străinătate. Situația este tristă dar adevărată și, fără a-i jigni, ci, dinpotrivă, pentru a-i elogia, vom spune că fără o alimentație corespunzătoare este greu să faci performanță, chiar la acest nivel, pentru că pe lângă talent și dăruire, într-un joc de fotbal mai este nevoie și de forță, aceasta fiind condiționată, printre altele, și de ce "punem pe masă". Cum să joci și să fii competitiv cu stomacul gol? Mărturisim cu sinceritate că noi nu găsim o soluție miraculoasă în acest caz. Putem fi contraziși cu ceace noi, fără a fi pesimiști, considerăm că nu mai face parte din vocabularul fundamental, adică argumentul pasiunii pentru fotbal. Aceasta este valabilă pentru cei care stau în tribune și de multe ori îi ironizează și îi jignesc pe jucători, fără să fi evoluat vreodată pe dreptunghiul verde și fără a se pune obiectiv și matur în locul acestor fotbaliști care, având în vedere cele relatate anterior, merită respect. Și credeți-ne că în viața de toate zilele, în ciuda unei amabilități remarcate de cei care ne cunosc, în problemele serioase suntem destul de exigenți. Spre regretul multora, cuvântul *pasiune* începe să se demonetizeze, este considerat de mulți desuet și spre surprinderea oamenilor de bine este în pericol de a fi încadrat în masa vocabularului ca archaism. Dar, optimiști incurabili, credem că el își va recăpăta încet-încet strălucirea și rezonanța.

În multe dintre "cronicile" noastre, am elogiat prestația coloanei vertebrale a echipei, valorile certe ale acesteia, careul de asi, "prometeii" Marghidan, Mogoi, Burcă, Stamin, care joacă cu onestitate și cu dăruire, pentru care întreaga suflare le este recunoscătoare, dar nu trebuie să uităm de scurgerea ireversibilă a timpului, că anii au trecut și peste ei (media de vârstă a acestora este de 35,7 ani), fapt care impune cu stringență întinerirea lotului cu jucători care să le calce pe urme, să-și facă din ei modele, idealuri de viață, chiar dacă de câteva ori Mogoi ne-a mai dat bătăi de cap prin atitudine și joc

oarecum hazardat. Chestie de temperament!

Am fost uneori taxați, imputându-ni-se faptul că am adus laude nemeritate jucătorilor, că nu suntem prea acizi și găsim de cele mai multe ori explicații pentru jocul slab sau, eufemistic vorbind, mai puțin reușit al echipei. Fără a-i supăra și cu atât mai puțin a-i jigni pe cei în cauză, le spunem deschis că n-au înțeles sau n-au vrut să înțeleagă analiza noastră, invitându-i să reia lectura articolelor sau a cronicilor contestate și, dacă sunt onești, vor recunoaște că n-am adus laude permanent, ci numai când situația a impus-o, că n-am vorbit elogios mereu, ci, din contră nu i-am menajat pe jucători când evoluția lor a fost sub așteptări, le-am arătat greșelile, fără a-i jigni, pentru că deontologia profesională te obligă să fii obiectiv, să prezinti lucrurile așa cum sunt, ci nu cum ar trebui sau ai dori să fie. Dar, după cum este cunoscut, "tonul face muzica" și nu este recomandat să fii mereu cu sabia scoasă și să dai cu barda. Fotbaliștii sunt și ei oameni și a greși, chiar dacă nu este plăcut, este totuși omenesc. Și ar mai fi ceva. Pentru cei care încă nu și-au dat seama noi folosim aceste cronici sportive și ca pretext de cultivare a limbii.

Dacă privim atent clasamentul și luăm în calcul rezultatele obținute, nu este greu de constatat că de-a lungul campionatului formația băileșteană s-a aflat totuși în prim-planul competiției. În cele 30 de etape echipa s-a aflat de patru ori pe locul I, de 10 ori pe locul al II-lea și de 16 ori pe locul al III-lea, a încheiat campionatul pe poziția a III-a, câștigând 22 de jocuri din cele 28 disputate, cu următoarea linie de clasament: 22 câștigate (78,57%); 5 pierdute (17,85%); și a terminat la egalitate, este drept pe teren propriu cu o formație de pe locul al X-lea, 1 (3,57%), a marcat 109 goluri (3,89/joc) și a primit 32 (1,14/joc).

Dintre cele 14 meciuri disputate pe teren propriu, a câștigat 11 (78,57%), a pierdut 2 (14,28%) și a încheiat unu la egalitate (7,14%), în timp ce în deplasare s-au obținut tot 11 victorii (78,57%) și s-au înregistrat 3 înfrângeri (21,42%), ceea ce dovedește că evoluția echipei în deplasare s-a situat foarte aproape de nivelul celei de pe teren propriu. Dintre cele 109 goluri marcate, 65 s-au înscris în jocurile disputate pe teren propriu (4,64/joc) și 44 pe terenurile partenerilor de întrecere (3,14/joc), în timp ce, din cele 32 primite, 13 au fost "incasate" pe propriul teren (0,93/joc) și 19 în deplasare (1,35/joc), ceea ce, fără a abdica de la exigență, se înscrie în limitele rezonabilului, al reușitelor chiar, dacă avem în vedere că echipa este aproape a nimănui, singurul care o ține în viață fiind directorul clubului, prof. Florin Duinea.

Luând în calcul golurile înscrise,

echipa băileșteană s-a clasat pe locul al IV-lea, după Viitorul Măceșul de Sus (131), Progresul Cerăt (121) și Unirea Goicea (113), situație care ar avea ca principală cauză lipsa de concentrare dusă uneori până la superficialitate, când s-a ratat incredibil în situații cu numai portarii adversi în față, în condiții normale mai putându-se înscrie, fără exagerare, cel puțin 10-12 goluri. Dacă ne referim la golurile primite, ne situăm pe locul al II-lea (32), pe prima treaptă fiind Progresul Cerăt (31), diferență "la mustață", pe cea de-a treia treaptă fiind Viitorul Măceșul de Sus (43), apoi Recolta Măceșul de Jos (52).

În ceea ce privește punctele realizate, criterial principal în stabilirea ierarhiei, echipa noastră a încheiat campionatul cu 67 pct (79,76%), la distanță de 9 pct față de teamul din Cerăt - 76 (90,47%) și la un punct în spatele reprezentantei comunei Măceșul de Sus - 68 (80,95%), dar cu 12 pct în plus față de echipa de pe locul al IV-lea, Unirea Goicea - 55 (65,47%). Dintre cele 67 pct, 34 au fost obținute pe teren propriu (80,95%) și 33 în deplasare (78,57%), un echilibru îmbucurător între ceea ce s-a obținut acasă și ceea ce s-a realizat pe terenurile partenerilor de întrecere, ceea ce este onorant, mai ales dacă se are în vedere că la unele jocuri din deplasare n-au fost prezenți unii titulari de drept, făcându-se deplasarea cu cel mult 3 rezerve!

Sunt aspecte asupra cărora trebuie meditat cu maturitate, obiectivitate și responsabilitate și care justifică afirmația noastră că este greu sau chiar hazardat să emiți concluzii tranșante.

Dacă cititorii noștri fac un efort de memorie, își pot aminti că în articolul în care am analizat prima parte a campionatului ne exprimam dorința ca la sfârșitul acestuia, echipa băileșteană să se afle pe prima treaptă a podiumului, acolo unde apreciam, dând frâu liber subiectivismului, că îi este locul potrivit valorii de ansamblu și a individualităților din lot, să învingă în retur la

Băilești echipa din Cerăt, în deplasare Viitorul Măceșul de Sus și, mai ales, să umilească Recolta Urzicuța, s-o ridiculizeze prin joc și să-i înscrie "o căruță" de goluri, taxând-o pentru primirea ostilă făcută în tur și pentru tratamentul aplicat unor jucători, ceea ce a determinat retragerea echipei noastre de pe teren și pierderea jocului cu 0-3. Ei bine, din acest punct de vedere, suntem dezamăgiți și regretăm că dorința noastră nu s-a realizat, au fost pierdute ambele jocuri cu fruntasele clasamentului, iar meciul de la Băilești cu Urzicuța a fost totuși echilibrat, oaspeții au etalat calități nebănuite de noi, au practicat un joc bun și au pierdut, zicem noi, destul de onorabil cu 1-4, aceasta, fără a fi acuzați că ne contrazicem, și din cauza lipsei de concentrare în fața porții, remarcate anterior, care a dus la ratarea unor situații mari cât roata carului, dar, pentru a fi drepiți, așa cum îi stă bine omului, la rândul lor și oaspeții au avut unele ocazii de a înscrie.

Cea mai mare dezamăgire a noastră este însă neîndeplinirea celei mai mari dorințe, aceea de a fi "peste" toate formațiile, de a termina campionatul pe locul întâi, care dă dreptul la promovare în Liga a IV-a, chiar dacă nu ne-am înscris în liga superioară din motive fotbalistice, ci din alte motive, latura financiară fiind pe loc de frunte, situație care poate fi interpretată corect, atât citind articolele noastre de la cap la coadă, dar, mai cu seamă, printre rânduri!

Sperăm că noii consilieri vor încerca și vor reuși să găsească soluții pentru ca fotbalul băileștean să intre pe un tărâm normal, să reediteze performanțele din trecut, să se creeze o emulație, să avem din nou tribune bine populate, fanii să revină la sentimente mai bune față de jucători, să-i încurajeze în mod civilizat, să aplaudă cu generozitate reușitele idoliilor lor și, mai cu seamă, să se evite continuarea chinului din fotbalul băileștean.

Considerăm că nu suntem prea pretențioși!!!

Gheorghe GHEORGHISAN

	Redactor șef - Valentin TURCU
	Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
	Redactor: Marian MILOVAN, Claudia BĂDELE
	Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU
	Caricatura - Adrian ENICĂ
D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova	
Tel. / Fax: (0251) 587.300	